

bude rád v naší přítomnosti, což je podle mě pro něj nejvíce důležité – je se svým páničkem! Takže při dostatku pohybu na zahrádce a na procházce bude klidně tím domácím miláčkem.

Pokud tedy máme čas a chuť s ním sportovat, pracovat, dělat radost v různých domovech seniorům, dětem nebo postiženým lidem, bude velmi ochotně spolupracovat. Lagotci našich členů klubu se věnují agility, pachovým pracím, noseworku, canisterapii, mladá majitelka se úspěšně zúčastňuje soutěží junior handlingu. Je to tedy pestrý výběr činností. Lagotto je dobře ovladatelný, schopný poslechnout i menší dítě, samozřejmě pod dohledem dospělého, a bude nadšený, že jste nadšení! Toto plemeno si většinou pořizují mladé rodiny, protože je jemný a ohleduplný k dětem, dokáže s nimi řádit, aniž by je porážel, je lehký a mrštný! Další skupinou jsou lidé v seniorském věku, berou si ho jako kamaráda na procházky, toulky světem, turistické vycházky, bezproblémové dovolené po hotelích. A řekla bych, že třetí skupina zájemců jsou rodiny s odrostlejším dítětem ve věku, kdy chce zkusit agility, sport, předvádění na výstavách. Rodiče jsou velmi vděční za tento zájem, neboť dítě je v dobré společnosti a smysluplně využívá volný čas! Tito lidé ale většinou nechovají, nebo mají jeden vrh. Mají pejska pro sebe.

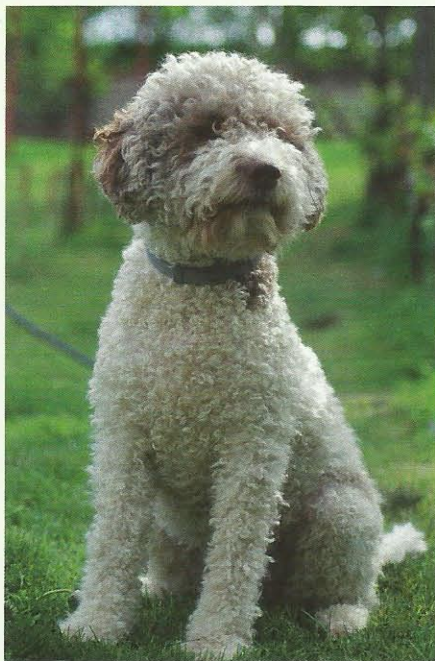
Jak vidíte úroveň českého chovu ve srovnání se zahraničím? V které zemi jsou podle vás nejkrásnější chovy a jedinci plemene?

To je pro mne opravdu těžká otázka, vzhledem k době chovu plemene v Česku. Přece jen v jiných zemích mají po obnově plemene mnohem delší tradici. Myslím, že je třeba na plemeni pracovat. Nakonec to platí i u jiných plemen. Určitě je třeba zlepšit mnohé, já bych u našich lagotků ráda viděla lepší úhlení, lepší horní linii a výraznější lebku, rovněž sbíhavost pánevních končetin by bylo fajn trochu vylepšit, i když vím, že zrovna tohle je docela slabina. Jsem rozhodčí pro několik loveckých plemen, takže mi tohle „padne“ do oka! Velmi je třeba dbát na jejich povahu, strukturu srsti, která je jakousi „značkou kvality“ u vodních psů. Já tedy moc pěkné psy vidím ve Skandinávii, mají silnou kostru, krátký rámec

a vyvážené proporce, ale je to asi věc pohledu. Lagotto se ve Švédsku těší velké oblibě a jeho chov v těchto zemích má oproti našemu delší tradici.

Jak vidíte budoucnost plemene u nás?

Určitě bude zájemců o lagotky přibývat, doufám, že se vždy dostanou jen do rukou odpovědných a milujících lidí, poctivých chovatelů. Mají mnoho předpokladů být plemenem celkem zdravým, samozřejmě je třeba chov pečlivě sledovat, reagovat na možné problémy, abychom mohli nabízet jen zdravá a typická štěňátka. Ano, někdy to může být i zklamáním pro nového chovatele, ale vždy to musí být o psech, nikoliv o egu člověka či penězích! Pak tu budouc-

nost vidím dobře! Zájem o plemeno je, uvidíme, kolik lidí bude dál pokračovat v chovu, zatím se mnoho nových majitelů do chovatelství nijak nehrne. Pro pestrou nabídku možností s lagotky pracovat a věnovat se mnoha oborům psích sportů si jej pořizují lidé hlavně pro sebe. Takže myslím, že počet štěňátek se již nebude nijak výrazně zvyšovat!

Co všechno obnáší práce poradce chovu?

Jsem poradcem pro lagotky, mým „nadřízeným“, tedy hlavním poradcem chovu pro plemena sdružená v KCHLS je pan M. Kašpar. Mohu tedy mluvit jen za tyto střapáče. Asi nejvíce času strávím s novými zájemci o plemeno, odpovídám na jejich otázky, než do toho půjdu,

nabízím návštěvy u nás na Šumavě, aby si mohli lagotky přímo osahat. Naši čtyři jsou jim k dispozici, aby si mohli říci: to je ono! Přece jen je nepotkáte každý den a kdekoliv... Nedělám rozdíl v tom, od kterého chovatele si pak nakonec štěňátko vezmu. Dále je mojí prací vystavování „doporučení ke krytí“, pomoc s výběrem vhodných psích rodičů, hlídám genetické testy, rady a porady začínajícím chovatelům, „rodím“ s nimi po telefonu, shromažďuji „hlášení vrhu“. Na základě zaslaných vyšetření a atestů, výstav předepsaných k uchovnění provádím jejich zapsání do PP, vedu statistiku plemene, uložení chovných jedinců do archivu klubu, na klubový web doplňuji novinky, uchovněné jedince, nakryté fenky, narozené vrhy, snažím se nasměrovat zájemce do stanic, kde mají štěňátka k odběru. Krásná práce! Pro mne to vlastně není práce, ale radost!

Chováte i další plemena – které je pro vás největší srdcovkou? Proč jste si vybrala kromě ostatních i lagotta? Co znamená lagotto pro vás?

Psi byli v naší rodině od roku 1983, byl to pudl, pak dalmatin, od roku 1992 rhodéský ridgeback, časem přibyl i úžasný kluk Chesapeake bay retrívr, později žili s námi jeho tři děti, na kterých jsem však nikdy nechovala. Odchovali jsme čtyři generace rhodéských ridgebacků, měli za ta léta mnoho vrhů báječných štěňátek. Pracovali jsme pro plemeno, byla a vždy to bude srdcovka! Máme poslední 10letou fenku ridgebacka, je to kus života! S přibývajícím věkem jsem se začala rozhlížet po menším, lehčím pejskovi. Jsou tu s námi velmi krátce, bohužel, ale i tak je nutno myslet dopředu, abychom jim mohli dát dostatek pohybu, a stačili jim fyzicky. Plemeno lagotto romagnolo jsem sledovala dva roky a snažila se o získání fenečky s předpokladem zdraví, po zdravých rodičích. Nebylo to jednoduché, ale podařilo se! Moc se mi ten venkovský kudrnáč líbil, snad proto, že byl naprostým opakem vznešeného a elegantního ridgebacka. Měla jsem zkušenost s plemenem Chesapeake bay retrívr, které je naprosto skvělé, odolné, snášenlivé. Hledala jsem psa podobného, pracovního, vodního, otužilého a jasně mi vyšel lagotek! Vybrala jsem si moc dobře, už skoro 9 let nám dělají radost a společnost! Ano, dnes je to také srdcovka, měkká, mazlivá, kudrnatá, vlněná!

Silvia Antalíková

Foto: archiv S. Janické